

Versiune anonimată

Traducere

C-221/24 – 1

Cauza C-221/24

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

22 martie 2024

Instanța de trimitere:

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Suedia)

Data deciziei de trimitere:

12 martie 2024

Reclamantă:

Naturvårdsverket

Pârât:

UQ

SVEA HOVRÄTT (Curtea de
Apel cu sediul în Stockholm)

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

**PROCES-
VERBAL**

12 martie 2024

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

OBIECTUL CAUZEI

Recuperare în temeiul Regulamentului privind transferurile de deșeuri; cerere de decizie preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene

HOTĂRÂREA ATACATĂ

Hotărârea pronunțată de Nacka tingsrätt, mark- och miljöödomstolen (Tribunalul pentru Litigii Imobiliare și de Mediu din cadrul Tribunalului de Primă Instanță din Nacka) la 27 ianuarie 2023.[...]

[...]

[...]

În urma depunerii unui raport, Mark- och miljööverdomstolen (Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu) adoptă prezenta

ORDONANȚĂ

1. Solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțarea unei decizii preliminare în temeiul articolului 267 TFUE, în conformitate cu cererea de decizie preliminară atașată în acest sens.
2. Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene.

[...]

[...]

[...]

[...]

CERERE DE DECIZIE PRELIMINARĂ

Instanța de trimitere

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Curtea de Apel cu sediul în Stockholm, Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu).

[...]

[...]

[...]

[...]

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Naturvårdsverket (Agenția suedeză pentru protecția mediului, denumită în continuare „Naturvårdsverket”)
[...] Stockholm

Intimat: UQ
[...]
[...] Umeå

Reprezentanți: [...]
[...]
[...]
[...]

Introducere

- 1 La 26 august 2022, Naturvårdsverket, în calitate de autoritate competentă din Suedia, a informat autoritățile belgiene că un container în legătură cu care exista suspiciunea că ar constitui un transfer ilegal de deșuri în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006¹ (denumit în continuare „Regulamentul privind transferurile de deșuri”) a părăsit Suedia cu destinația Camerun via Belgia. Naturvårdsverket a solicitat autorităților belgiene să oprească containerul.
- 2 Naturvårdsverket a contactat UQ, în calitate de expeditor al transportului, și l-a informat că în legătură cu containerul respectiv exista suspiciunea că ar constitui un transfer ilegal de deșuri și a solicitat dovezi că mărfurile nu constituiau deșuri. Ulterior, UQ a prezentat documente, fotografii și chitanțe. Din documentație reieșea că transportul conținea, printre altele, anvelope, motoare și produse electronice. Pe ansamblu, Naturvårdsverket a considerat totuși că informațiile prezentate nu erau suficiente pentru a concluziona că conținutul containerului nu constituia deșuri.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri.

- 3 La 29 septembrie 2022, autoritățile belgiene au efectuat o scanare a containerului în Belgia. Pe baza imaginii scanate, s-a constatat că recipientul era încărcat, printre altele, cu două vehicule, un număr mare de pneuri, două motoare și alte obiecte.
- 4 Printr-o notificare scrisă, la 17 octombrie 2022, Naturvårdsverket l-a informat pe UQ că respectivul container era considerat a conține deșeuri și trebuia, prin urmare, să fie preluat în Suedia. I s-a solicitat să furnizeze informații cu privire la aspectul dacă intenționa să preia el însuși în Suedia conținutul identificat drept încărcătură a containerului sau dacă Naturvårdsverket trebuia să preia conținutul și să se ocupe de acesta pe cheltuiala lui UQ.
- 5 UQ și-a prezentat punctul de vedere în fața Naturvårdsverket și a arătat că nu era de acord cu aprecierea Naturvårdsverket potrivit căreia conținutul containerului constituia deșeuri. În ceea ce privește preluarea, a declarat că nu era sigur cu privire la faptul că putea îndeplini el însuși condițiile necesare pentru a prelua containerul și, prin urmare, a solicitat Naturvårdsverket să se ocupe de preluarea în Suedia.
- 6 Ulterior, UQ a solicitat inspectarea containerului pentru a aprecia ce parte din conținutul acestuia său trebuia considerată a reprezenta deșeuri. Autoritățile belgiene au efectuat o inspecție la 1 decembrie 2022, în cursul căreia a fost descărcată doar o mică parte din conținut. Autoritățile belgiene au concluzionat că cele două vehicule, produsele electronice și anvelopele constituiau deșeuri, dintre care unele erau periculoase, și că acesta era un transfer ilegal de deșeuri în sensul Regulamentului privind transferurile de deșeuri. UQ a continuat să susțină că obiectele nu constituiau deșeuri.
- 7 Naturvårdsverket a decis ulterior că conținutul containerului trebuia preluat în Suedia și eliminat într-un mod acceptabil din punct de vedere al protecției mediului prin intermediul Naturvårdsverket. UQ a atacat această decizie în fața Nacka tingsrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Tribunalul pentru Litigii Imobiliare și de Mediu din cadrul Tribunalului de Primă Instanță din Nacka). Tribunalul pentru Litigii Imobiliare și de Mediu a anulat decizia în măsura în care se referea la eliminarea conținutului containerului în cauză prin intermediul Naturvårdsverket. În motivare, hotărârea a indicat faptul că decizia presupunea o restrângere a garantării dreptului de proprietate, care era lipsită de temei legal. Naturvårdsverket a formulat apel împotriva hotărârii la Svea hovrätt, Mark- och Miljööverdomstolen (Curtea de Apel cu sediul în Stockholm, Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu) [...]. Chestiunea care se ridică în fața Curții de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu este dacă Regulamentul privind transferurile de deșeuri conferă Naturvårdsverket dreptul de a recupera conținutul containerului preluat.

Chestiunea aflată pe rolul Naturvårdsverket

- 8 La 14 decembrie 2022, Naturvårdsverket a decis, printre altele, că conținutul containerului CMCU 4925067 trebuia preluat în Suedia și eliminat într-un mod acceptabil din punct de vedere al protecției mediului prin intermediul Naturvårdsverket în temeiul articolului 24 din Regulamentul privind transferurile de deșuri. Decizia preciza de asemenea că aceste costuri suportate de Naturvårdsverket pentru preluarea și eliminarea deșeurilor vor fi recuperate de la UQ în temeiul articolului 25 din Regulamentul privind transferurile de deșuri.
- 9 În motivare, decizia preciza că s-a considerat că respectivul container conține deșuri și deșuri periculoase. De asemenea, se arăta că deșeurile fuseseră destinate transferului în Camerun, cu încălcarea interdicției de export prevăzută la articolul 36 din Regulamentul privind transferurile de deșuri și de Regulamentul (CE) nr. 1418/2007², că nu fusese prezentată nicio notificare și că nu s-a acordat niciun acord scris. Întrucât UQ era expeditorul containerului, acesta a fost considerat a fi notificator în sensul Regulamentului privind transferurile de deșuri. Decizia preciza de asemenea că i s-a dat posibilitatea să preia el însuși conținutul containerului, însă acesta optase să nu facă acest lucru. Acesta nu ar fi furnizat nici dovezi care să demonstreze că ar fi capabil să elimine deșeurile ulterior preluării într-un mod acceptabil din punct de vedere al protecției mediului și al sănătății. Naturvårdsverket a considerat, așadar, că nu putea fi considerat fezabil ca UQ să preia sau să elimine deșeurile aflate în container.
- 10 Înainte de preluarea conținutului containerului în Suedia, Naturvårdsverket a emis o notificare potrivit articolului 24 [alineatul (2)] al treilea paragraf din Regulamentul privind transferurile de deșuri, în care indica Naturvårdsverket, în calitate de notificator și de persoană responsabilă de transfer. O instalație autorizată de preluare a deșeurilor din Suedia a fost indicată ca destinatar al deșeurilor. Se preciza de asemenea că deșeurile urmau să fie transferate în vederea recuperării. Notificarea a fost aprobată de autoritatea competentă din Belgia.
- 11 Conținutul containerului a fost preluat ulterior în Suedia în instalația de preluare indicată în notificare și a fost depozitat acolo în numele Naturvårdsverket. Mărfurile preluate au făcut de asemenea obiectul unei inspecții efectuate de autoritatea de supraveghere [länsstyrelsen i Norrbottens län (Prefectura provinciei Norrbotten)], care a considerat că era vorba despre amestecuri de deșuri, dintre care unele constituiau deșuri periculoase. Autoritatea de supraveghere s-a declarat de acord cu aprecierea autorităților belgiene și a Naturvårdsverket potrivit căreia cazul viza un transfer neautorizat de deșuri și că deșeurile trebuiau eliminate într-un mod acceptabil din punct de vedere al protecției mediului.

Procedura în fața Tribunalului pentru Litigii Imobiliare și de Mediu din cadrul Tribunalului de Primă Instanță din Nacka

² Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică.

- 12 UQ a atacat decizia Naturvårdsverket în fața Tribunalului pentru Litigii Imobiliare și de Mediu din cadrul Tribunalului de Primă Instanță din Nacka. Această instanță a apreciat că singura modalitate de a interpreta decizia Naturvårdsverket era că aceasta însemna ca UQ să fie lipsit de bunurile sale iar acestea să fie supuse operațiunii de recuperare. Instanța a considerat că hotărârea, în măsura în care privea recuperarea bunurilor, presupunea o restrângere a dreptului fundamental la garantarea proprietății prevăzut, printre altele, de Convenția europeană, și că era, așadar, necesar un temei juridic clar pentru această procedură. În plus, această instanță a statuat că modul de redactare a dispozițiilor Regulamentului privind transferurile de deșeuri nu oferea Naturvårdsverket un temei pentru luarea unei decizii, împotriva voinței lui UQ, de a-i supune acestuia bunurile unei operațiuni de recuperare în măsura în care acestea erau considerate deșeuri după preluarea lor în Suedia. În opinia acestei instanțe, o decizie privind recuperarea deșeurilor în legătură cu preluarea bunurilor de către Naturvårdsverket în Suedia impune un temei juridic clar, care nu figura nici în Regulamentul privind transferurile de deșeuri, nici în dreptul național. Instanța a anulat, în consecință, decizia Naturvårdsverket în măsura în care privea eliminarea conținutului containerului prin intermediul acestei agenții.

Procedura în fața Curții de Apel cu sediul în Stockholm, Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu

- 13 Naturvårdsverket a formulat în prezent un apel împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul pentru Litigii Imobiliare și de Mediu în fața Curții de Apel cu sediul în Stockholm, Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu, prin care solicită menținerea deciziei Naturvårdsverket. Naturvårdsverket a solicitat de asemenea Curții de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție a Uniunii Europene”) o cerere de decizie preliminară cu privire la interpretarea anumitor dispoziții din Regulamentul privind transferurile de deșeuri. UQ a contestat toate cererile formulate de Naturvårdsverket.
- 14 Naturvårdsverket a arătat, în rezumat, următoarele. Este dificil de înțeles cum trebuie să funcționeze sistemul de transporturi transfrontaliere de deșeuri și de recuperare a transferurilor transfrontaliere ilegale de deșeuri în situația în care autoritatea competentă care preia deșeurile nu are dreptul de a se asigura că deșeurile sunt recuperate sau eliminate. În opinia Naturvårdsverket, există un temei juridic în acest sens în Regulamentul privind transferurile de deșeuri. Preluarea unui transfer ilegal de deșeuri constituie, de asemenea, o circulație transfrontalieră de deșeuri. În cazul unei preluări în temeiul articolului 24 alineatul (2) literele (a), (b) sau (c) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, trebuie, în temeiul celui de al treilea paragraf al acestui articol, să se întocmească o nouă notificare pentru returnarea transportului către țara de expediere din țara în care a fost oprit transferul. Potrivit articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, o notificare are ca obiect transferul de deșeuri de la locul inițial de expediere, inclusiv recuperarea sau eliminarea intermediară sau definitivă a acestora. Notificarea trebuie să includă, printre altele, expeditorul,

destinatarul, instalația de tratare și procedura de tratare. În opinia Naturvårdsverket, se presupune, așadar, că ceea ce se preia reprezintă deșeuri și că aceste deșeuri sunt preluate în vederea recuperării sau eliminării. Naturvårdsverket, în calitate de autoritate competentă, este obligată să urmeze procedura prevăzută de regulamentul Uniunii. Nu a fost furnizate dovezi care să demonstreze că UQ este capabil asigure eliminarea deșeurilor transferate într-un mod acceptabil din punctul de vedere al protecției mediului și în conformitate cu normele naționale aplicabile cu privire la gestionarea deșeurilor. UQ a declarat că primise o remunerație pentru o parte din conținutul containerului și că, prin urmare, dorea să finalizeze transferul către Camerun. Există indicii că acesta intenționează să reexporte conținutul containerului. În acest context, nu se poate considera posibil ca Naturvårdsverket, în calitate de autoritate competentă, autoritate de supraveghere și deținător al deșeurilor, să returneze deșeurile din transportul menționat către UQ. Dacă articolul 24 alineatul (2) literele (a)-(c) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri trebuie interpretat și aplicat în modul stabilit de Tribunalul pentru Litigii Imobiliare și de Mediu, atunci articolul 24 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul privind transportul deșeurilor ar putea constitui un temei juridic care să permită autorității de expediere să recupereze deșeurile în țara de expediere, în cazul în care nu se poate considera posibil ca exportatorul să trateze deșeurile într-un mod corespunzător după preluarea acestora. În astfel de situații, autoritatea competentă de expediere, în speță Naturvårdsverket, este responsabilă să asigure tratarea și recuperarea deșeurilor, în calitatea sa de autoritate competentă, de autoritate de supraveghere, de deținător al deșeurilor și de notificator al transferului de deșeuri.

- 15 UQ a susținut, în rezumat, următoarele. După cum a arătat Naturvårdsverket, în temeiul articolului 24 alineatul (2) al treilea și al cincilea paragraf din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, este necesar să se întocmească o nouă notificare în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 4. Cu toate acestea, din articolul 4 alineatul (6) rezultă că un transfer poate avea ca obiect recuperarea sau eliminarea intermediară și nu este necesar să aibă loc tratarea finală a deșeurilor. Este adevărat că acesta a solicitat Naturvårdsverket să organizeze transferului în vederea returnării, însă nu a solicitat la niciun moment autorității să se ocupe de recuperare sau eliminare. În condițiile în care Naturvårdsverket a indicat în notificarea transferului în vederea returnării că autoritatea va efectua ea însăși aceste operațiuni, acest lucru depășește ceea ce a agreat, iar autoritatea nu are dreptul, în pofida obiecțiilor sale, să își asume proprietatea asupra bunurilor. Nu există niciun temei juridic care să permită transferul proprietății asupra bunurilor unei persoane fizice către Naturvårdsverket. Motivul pentru care nu a putut organiza el însuși transferul în vederea returnării era că Naturvårdsverket, aparent fără niciun temei legal, impunea ca returnarea în sine să fie efectuată într-un alt mod decât transferul către Belgia. Acesta s-a declarat în măsură să elimine deșeurile și să le expedieze el însuși în vederea unei tratări finale, exact în același mod ca și Naturvårdsverket. Chiar dacă bunurile sunt în prezent calificate drept deșeuri, după reparații, ele pot să fie calificate drept bunuri care nu reprezintă deșeuri. Cauza se referă la cele două vehicule care se aflau în container. Cele două vehicule au o valoare pe piața

liberă și ambele au fost supuse cu succes unei inspecții tehnice auto; acestea fac, de asemenea, obiectul unor contracte de vânzare-cumpărare, iar plata a fost efectuată. Anvelopele au fost dezumflate în mod deliberat pentru a se asigura faptul că nu se rostogolesc în interiorul containerului. Există în continuare posibilități și stimulente financiare pentru a remedia deficiențele minore constatate. Dacă acesta ar putea demonstra încă o dată faptul că vehiculele trecuseră cu succes o inspecție tehnică auto, că există un contract de vânzare-cumpărare, că prețul de achiziție a fost achitat și că nu există alte daune majore, vehiculele nu ar fi fost considerate deșeuri în cazul în care ar fi făcut ele singure obiectul transferului. Observațiile formulate cu privire la vehicule sunt limitate, iar faptul că unul dintre acestea prezintă daune provocate de coroziune nu înseamnă că acesta constituie un deșeu. În cazul în care vehiculele, după lucrări de reparații, nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a nu fi calificate drept deșeuri, acestea vor face obiectul recuperării și, ulterior, va putea dispune el însuși dezmembrarea vehiculelor.

Dreptul Uniunii Europene

Regulamentul privind transferurile de deșeuri

- 16 Regulamentul privind transferurile de deșeuri se aplică, printre altele, transferurilor de deșeuri exportate din Comunitate în țări terțe sau care se află în tranzit pe teritoriul Comunității, în drum din sau spre țări terțe [a se vedea articolul 1 alineatul (2)].
- 17 În cazul transferului originar dintr-un stat membru, „notificator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică aflată sub jurisdicția statului membru respectiv care intenționează să efectueze un transfer de deșeuri sau intenționează să determine efectuarea unui transfer de deșeuri și căreia îi revine obligația de a notifica în conformitate cu o ierarhie stabilită [a se vedea articolul 2 alineatul (15)].
- 18 „Autoritate competentă” înseamnă, în cazul statelor membre, organismul desemnat de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 53 [a se vedea articolul 2 alineatul (18)].
- 19 „Transfer” înseamnă, printre altele, transportul de deșeuri destinate recuperării sau eliminării, planificat sau care se desfășoară între o țară și altă țară sau între o țară și țări și teritorii de peste mări sau alte zone, aflate sub protecția țării respective [a se vedea articolul 2 alineatul (34)].
- 20 Prin „transfer ilegal” se înțelege, printre altele, orice transfer de deșeuri efectuat fără notificarea tuturor autorităților competente în cauză în conformitate cu regulamentul menționat, fără acordul autorităților competente în cauză în conformitate cu regulamentul menționat, într-un mod care nu este specificat în mod substanțial în documentele de notificare sau de circulație sau într-un mod care determină recuperarea sau eliminarea prin încălcarea normelor comunitare sau internaționale [a se vedea articolul 2 alineatul (35)].

- 21 Transferurile de deșuri destinate operațiunilor de eliminare și recuperare fac obiectul procedurii de notificare și a acordului preliminar scris, în conformitate cu dispozițiile titlului II din Regulamentul privind transferurile de deșuri [a se vedea articolul 3 alineatul (1)].
- 22 Atunci când se depune o notificare, documentul de notificare (anexa IA la regulamentul) și, după caz, documentul de circulație (anexa IB la regulamentul) trebuie completate de către notificator [a se vedea articolul 4 alineatul (1)]. Notificarea are ca obiect transferul de deșuri de la locul inițial de expediere, inclusiv recuperarea sau eliminarea intermediară sau definitivă a acestora [a se vedea articolul 4 alineatul (6)].
- 23 Regulamentul privind transferurile de deșuri stabilește obligații de preluare în anumite situații specifice (a se vedea capitolul 4). În ceea ce privește preluarea în cazul unui transfer ilegal, articolul 24 alineatul (2) primul paragraf prevede că, în cazul în care transferul ilegal reprezintă responsabilitatea notificatorului, autoritatea competentă de expediere se asigură că deșeurile respective sunt:
- (a) preluate de notificator *de facto* sau, în cazul în care nu a fost prezentată nici o notificare,
 - (b) preluate de notificator *de jure* sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil,
 - (c) preluate personal de autoritatea competentă de expediere sau de altă persoană fizică sau juridică acționând în numele acesteia sau, în cazul în care nu este posibil,
 - (d) recuperate sau eliminate printr-o metodă alternativă, în țara de destinație sau de expediere, de către autoritatea competentă de expediere sau de o persoană fizică sau juridică acționând în numele acesteia sau, în cazul în care nu este posibil,
 - (e) recuperate sau eliminate printr-o metodă alternativă, în altă țară, de către autoritatea competentă de expediere sau de o persoană fizică sau juridică acționând în numele acesteia, în cazul în care toate autoritățile competente în cauză sunt de acord.
- În cazurile de preluare a deșeurilor menționate la literele (a), (b) și (c), se prezintă o nouă notificare, cu excepția cazului în care autoritățile competente în cauză convin că este suficientă solicitarea motivată în mod corespunzător a autorității competente inițiale de expediere [a se vedea articolul 24 alineatul (2) al treilea paragraf]. Noua notificare se prezintă de persoana sau autoritatea menționată la literele (a), (b) sau (c) în ordinea respectivă [a se vedea articolul 24 alineatul (2) al patrulea paragraf].
- 24 În ceea ce privește dezacordurile privind clasificarea, în cazul în care autoritățile competente de expediere și de destinație nu convin asupra clasificării privind

diferențele dintre deșeuri și non-deșeuri, materialul respectiv este tratat ca și cum ar fi deșeu. Acest fapt nu aduce atingere dreptului țării de destinație de a trata materialul transferat în conformitate cu legislația internă a acesteia, după sosirea în țara respectivă a materialului transferat și atunci când legislația respectivă este în conformitate cu dreptul comunitar sau internațional (a se vedea articolul 28).

- 25 Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor Regulamentului privind transferurile de deșeuri și iau toate măsurile necesare pentru a garanta punerea în aplicare a acestora [a se vedea articolul 50 alineatul (1)].

Convenția europeană a drepturilor omului

- 26 Articolul 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „Convenția europeană”) prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

- 27 Potrivit articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [...], orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. Folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.

Cadrul legislativ suedez

- 28 Naturvårdsverket este autoritatea competentă în sensul articolului 53 și corespondentul în sensul articolului 54 din Regulamentul privind transferurile de deșeuri [a se vedea capitolul 8 articolul 2 din Avfallsförordningen [2020:614] (Ordonanța privind deșeurile) [2020:614], denumită în continuare „Avfallsförordningen”]. Naturvårdsverket este responsabilă de supraveghere în conformitate cu Miljöbalken (Codul mediului, denumit în continuare „Miljöbalken”) în raport cu Regulamentul privind transferurile de deșeuri în ceea ce privește chestiunile pentru care are calitatea de autoritate competentă [a se vedea capitolul 2, punctul 24 din Miljötillsynsförordningen (Ordonanța privind supravegherea mediului) [2011:13], denumită în continuare „Miljötillsynsförordningen”].

- 29 În cazul în care Naturvårdsverket, în calitatea sa de autoritate competentă, ia cunoștință de sau tratează o chestiune referitoare la un transfer de deșeuri care intră sub incidența Regulamentului privind transferurile de deșeuri, trebuie să informeze prefectura provinciei în cauză și comitetul autorității locale vizate care are responsabilități în domeniul sănătății și al protecției mediului (a se vedea capitolul 8 punctul 3 din Avfallsförordningen). În ceea ce privește transferurile de deșeuri reglementate de Regulamentul privind transferurile de deșeuri, anumite prefecturi de provincii specificate sunt, de asemenea, responsabile de supraveghere în anumite provincii. În cadrul rolului său de supraveghere, prefectura provinciei trebuie să coopereze cu alte prefecturi de provincii vizate și cu Garda de Coastă, cu Poliția și cu Autoritatea Vamală (a se vedea capitolul 2, punctul 28a din Miljötillsynsförordningen). În plus, fiecare autoritate locală exercită, prin intermediul comitetelor sale, supravegherea în cadrul autorității locale, printre altele, a gestionării deșeurilor în temeiul capitolului 15 din Miljöbalken (a se vedea capitolul 26 punctul 3 din Miljöbalken).
- 30 O autoritate de supraveghere are opțiunea, într-o speță, de a decide cu privire la ordonanțele necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind transferurile de deșeuri (a se vedea capitolul 26 punctul 9 din Miljöbalken și, de asemenea, capitolul 1 punctul 4 și capitolul 19 punctul 10 din Miljötillsynsförordningen). Potrivit lucrărilor pregătitoare, o astfel de ordonanță poate, de exemplu, să privească o interdicție de a exporta sau un ordin de a prezenta informații pertinente precum dovezile impuse potrivit dispozițiilor Regulamentului privind transferurile de deșeuri sau necesare pentru a aprecia legalitatea transferului. [...]
- 31 Autoritatea de supraveghere poate decide să rețină sau să elimine deșeurile în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura respectarea unei interdicții prevăzute în Regulamentul privind transferurile de deșeuri sau respectarea unei ordonanțe emise în temeiul acestuia (a se vedea capitolul 26, punctul 13b din Miljöbalken).
- 32 Un transfer ilegal de deșeuri se sancționează cu amendă sau cu o pedeapsă cu închisoarea de până la doi ani aplicată oricărei persoane care, în mod intenționat sau din neglijență, expediază deșeuri cu încălcarea dispozițiilor Regulamentului privind transferurile de deșeuri care sunt pertinente în prezenta cauză (a se vedea capitolul 29 punctul 4a din Miljöbalken). În cazul anumitor încălcări ale Regulamentului privind transferurile de deșeuri, se poate aplica o penalizare pentru protecția mediului (a se vedea capitolul 11, punctele 1-7 din Förordning [2012:259] om miljösanktionsavgifter (Ordonanța [2012:259] privind penalizările pentru protecția mediului)].
- 33 Deșeurile pot fi indisponibilizate de către poliție sau de către procurori în împrejurările prevăzute în capitolul 27 din Rättegångsbalken (Codul de procedură judiciară, denumit în continuare „Rättegångsbalken”). Deșeurile care au fost indisponibilizate pot fi declarate ca fiind confiscate în urma unei proceduri judiciare, cu excepția situației în care acest lucru este în mod vădit nerezonabil iar

bunurile au făcut obiectul unei infracțiuni, de exemplu în temeiul capitolului 29 punctul 4a din Miljöbalken (a se vedea capitolul 29 punctul 12 din Miljöbalken). Autoritatea care depozitează deșeurile despre care se poate presupune în mod rezonabil că au fost confiscate în temeiul capitolului 29 punctul 12 din Miljöbalken și care au fost indisponibilizate în temeiul capitolului 27 din Rättegångsbalken poate (1) să dispună vânzarea imediată a deșeurilor dacă există riscul ca deșeurile să fie distruse în timpul depozitării, dacă depozitarea presupune costuri excesive sau dacă există alte motive speciale sau (2) să distrugă deșeurile în situația în care acestea nu pot fi vândute sau dacă se poate presupune că vor fi folosite în scopuri infracționale sau dacă sunt improprii pentru vânzare (a se vedea capitolul 29, punctul 12a din Miljöbalken).

Prezentarea motivelor trimiterii preliminare

- 34 În prezenta cauză se ridică întrebarea dacă o autoritate competentă de expediere, după ce a efectuat o preluare a unui transfer ilegal de deșuri în temeiul articolului 24 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind transferurile de deșuri precum și notificarea care, potrivit celui de al treilea și celui de al patrulea paragraf ale articolului menționat, trebuie să precedă o astfel de preluare, trebuie să fie considerată ulterior deținătorul deșeurilor și, în temeiul acestui regulament, să poată/fie obligată să efectueze recuperarea sau eliminarea deșeurilor, în pofida opoziției expeditorului inițial.
- 35 În cazul în care autoritatea de expediere are dreptul de a recupera sau de a elimina deșeurile într-o astfel de situație, se ridică, de asemenea, întrebarea dacă un astfel de drept este compatibil cu garantarea dreptului de proprietate, din moment ce articolul 24 alineatul (2) litera (c) nu precizează în mod expres că proprietarul deșeurilor poate fi privat de dreptul său de proprietate asupra bunurilor sale ca urmare a preluării.
- 36 Pe scurt, Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu consideră că nu rezultă cu claritate sau nu a fost clarificat modul în care articolul 24 alineatul (2) trebuie aplicat într-o cauză precum cea din prezenta procedură. Pentru a pronunța o hotărâre în litigiul principal, Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu necesită răspunsuri la chestiuni de interpretare prezentate în continuare.

Cererea de decizie preliminară

- 37 Curtea de Apel pentru Litigii Imobiliare și de Mediu adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:
1. O preluare efectuată în temeiul articolului 24 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind transferurile de deșuri include cerința sau posibilitatea ca autoritatea de expediere să recupereze sau să elimine deșeurile ulterior preluării, atunci când, pentru transferul în vederea returnării, au fost întocmite o notificare și un document de circulație care indică modul în care deșeurile urmează să fie tratate în țara de destinație?

2. Care sunt împrejurările în care pot fi aplicate dispozițiile articolului 24 alineatul (2) litera (d) de autoritatea de expediere pentru recuperarea sau eliminarea deșeurilor în cazul unui transfer ilegal de deșeuri în țara de expediere? Cum se coroborează dispozițiile prevăzute la litera (d) cu dispozițiile prevăzute la litera (c), de exemplu, pot fi efectuate împreună operațiunile de preluare, precum și de recuperare/eliminare în conformitate cu dispozițiile prevăzute la literele (c) și (d), sau aplicarea prevederilor unui punct impune ca procedura prevăzută de punctul imediat următor să nu fi fost posibilă?

3. Dacă articolul 24 alineatul (2) Regulamentul privind transferurile de deșeuri poate fi interpretat în sensul că, ulterior preluării, autoritatea de expediere este în ultimă instanță competentă să elimine deșeurile, chiar și în situația în care expeditorul inițial dorește să reintre în posesia deșeurilor, o astfel de interpretare este compatibilă cu garantarea dreptului de proprietate prevăzută de articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de articolul 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană?

DOCUMENT DELUSIV